

MIĘDZYPARLAMENTARNA KONFERENCJA DS. ZARZĄDZANIA GOSPODARCZEGO I FINANSOWEGO W UNII EUROPEJSKIEJ

KONKLUZJE PREZYDENCJI

Wilno, 16-17 października 2013 r.

Seimas Republiki Litwy jako parlament prezydencji,

uwzględniając przyjęte 23 kwietnia 2013 roku w Nikozji konkluzje Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej;

uwzględniając Artykuł 13 Traktatu o Stabilności, Koordynacji i Zarządzaniu w Unii Gospodarczej i Walutowej (zwany dalej TSKZ);

uwzględniając Protokół nr 1 Traktatu z Lizbony w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej;

uwzględniając oficjalną odpowiedź Komisji Europejskiej na uwagi XLVII Konferencji COSAC;

uwzględniając Wytyczne w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w Unii Europejskiej przyjęte na Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej 21 czerwca 2008 roku;

Cele i wizje Konferencji Międzyparlamentarnej ZGF

1. Z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Międzyparlamentarnej Konferencji do spraw Zarządzania Gospodarczego i Finansowego w Unii Europejskiej (zwanej dalej Międzyparlamentarną Konferencją ds. ZGF) i uważa, że będzie ona stanowiła istotne parlamentarne forum dyskusji oraz wymiany myśli, informacji oraz dobrych praktyk w obszarze zarządzania gospodarczego i finansowego w UE, w szczególności w strefie Unii Gospodarczej i Walutowej (zwanej dalej UGW);
2. Odnotowuje, że w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy ostatnich kilku lat architektura zarządzania gospodarczego w UE uległa znacznym zmianom i konieczne jest, aby w ślad za tymi zmianami zostały uruchomione odpowiednie mechanizmy zapewniające efektywną kontrolę parlamentarną oraz demokratyczną legitymację i odpowiedzialność nowych struktur zarządczych;
3. Wyraża nadzieję, że Międzyparlamentarna Konferencja ds. ZGF zapewni większą rolę parlamentom narodowym w kwestiach, o których mowa w TSKZ oraz przyczyni się do ustanowienia efektywnej i stałej współpracy między parlamentami narodowymi

a Parlamentem Europejskim w zakresie zarządzania gospodarczego i finansowego, zwłaszcza w odniesieniu do praktyk i procedur semestru europejskiego;

4. Wzywa Komisję Europejską do wywiązania się z zobowiązań rozwijania stałego dialogu politycznego z parlamentami narodowymi w ramach semestru europejskiego, który odbywałby się dwa razy w roku; uważa, że Międzyparlamentarna Konferencja ds. ZGF stanowi właściwe forum dla takiego dialogu; przypomina przewidzianą w sześciopaku konieczność wzmocnienia zarządzania gospodarczego w oparciu o zwiększone większym i bardziej terminowe zaangażowanie parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego (Rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011); przypomina o roli, jaką odgrywa Parlament Europejski w ramach semestru europejskiego, zwłaszcza odnośnie do rocznej analizy wzrostu gospodarczego (Annual Growth Survey) oraz sześciopaku (Six-Pack);
5. Podkreśla, że istotne jest osiągnięcie właściwej równowagi pomiędzy parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim w kwestii organizacji sprawowania kontroli parlamentarnej w obszarze zarządzania gospodarczego i finansowego, zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 13 TSKZ;
6. Uważa, że demokratyczna kontrola i odpowiedzialność powinny być realizowane na szczeblu podejmowania decyzji; dla parlamentów narodowych oznacza to kluczową rolę w kontroli wdrażania właściwych polityk na poziomie krajowym, w zakresie legitymizowania działań podejmowanych przez państwa członkowskie w Radzie Europejskiej i Radzie UE oraz w prowadzeniu krajowej polityki fiskalnej, gospodarczej i społecznej. Parlament Europejski natomiast jako jeden z dwóch elementów władzy ustawodawczej w UE odpowiada zapewnia nadzór nad decyzjami podejmowanymi na poziomie unijnym oraz ich demokratyczną rozliczalność;

Przywracanie wzrostu i dynamizmu gospodarki UE oraz zaufania do niej

7. Z zadowoleniem przyjmuje pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia zatwierdzony przez państwa członkowskie w czerwcu 2012 roku, którego celem jest inteligentny, zrównoważony i trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, wzrostowi zatrudnienia oraz efektywnemu korzystaniu z zasobów. wzywa do niezwłocznego i całkowitego wdrożenia zawartych w nim polityk; podkreśla, że dyskusja na temat wzrostu powinna również mieć na celu zwiększenie zatrudnienia, a tworzenie miejsc pracy i wzrost gospodarczy powinny być strukturalnie połączone; zaznacza, że należy przyspieszyć postęp w zakresie konkretnych, szybko działających środków pro wzrostowych, w kontekście pakietu wsparcia w wysokości 120 mld euro, zatwierdzonego przez Radę Europejską w czerwcu 2012 roku;;

8. Z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte przez Radę Europejską na szczycie unijnym w czerwcu 2013r. porozumienie w sprawie utworzenia tzw. gwarancji dla młodzieży, czyli funduszu w wys. 8 mld euro na walkę z bezrobociem wśród młodych osób, i jednocześnie zaznacza, że należy podjąć dalsze zdecydowane kroki; podkreśla, że działania podejmowane w tym celu muszą opierać się na całościowej strategii, w tym narzędziach wspierających małe i średnie przedsiębiorstwa, przedsiębiorczość wśród młodych oraz redukować niepowodzenia szkolne;
9. Wspiera ambitne założenia strategii „Europa 2020”, przy czym wyraża ubolewanie, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013 nie został zamieszczony raport z postępu wdrażania strategii; nalega, by Komisja dołączyła taki raport do rocznej analizy wzrostu gospodarczego 2014; wskazuje, że częściowo za sprawą kryzysu gospodarczego, wiele państw członkowskich pozostaje w tyle w stosunku do założonych celów strategii „Europa 2020” w kwestiach zatrudnienia, edukacji i walki z ubóstwem; uważa, że sposobem na osiągnięcie tych celów jest wzmocnienie struktury zarządzania gospodarczego w strategii „Europa 2020”, korzystanie z funduszy strukturalnych oraz takich europejskich instytucji finansowych jak Europejski Bank Inwestycyjny czy Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju oraz większe zaangażowanie sektora prywatnego;
10. Podkreśla, że istotnym elementem konsolidacji fiskalnej jest skuteczniejsze ściąganie podatków; zaznacza, że rolą parlamentów narodowych oraz Parlamentu Europejskiego jest rozliczanie państw członkowskich ze zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od podatków; z zadowoleniem przyjmuje aktualny plan działań Komisji nastawiony na walkę z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od podatków oraz zachęca państwa członkowskie do stosowania się do zaleceń Komisji;
11. Z zadowoleniem przyjmuje polityczne porozumienie w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020 i z niecierpliwością czeka na przyjęcie uzupełniających aktów prawnych; jest zdania, że budżet Unii Europejskiej odgrywa znaczącą rolę w stymulowaniu wzrostu gospodarczego, zapewniając potrzebne inwestycje w badania i innowacje, jak również zapobiegając zaburzeniom równowagi makroekonomicznej; popiera utworzenie Instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności, który ma służyć stymulowaniu i wspieraniu państw członkowskich przechodzących reformy strukturalne; uważa, że powinien istnieć stały cykliczny system, dzięki któremu państwa doświadczające trudności gospodarczych będą mogły korzystać z pomocy finansowej płynącej z budżetu unijnego i w ten sposób mniej dotkliwie odczuwać wstrząsy gospodarcze;

W kierunku bardziej zintegrowanego systemu zarządzania gospodarczego

12. Zdecydowanie popiera działania podjęte przez Komisję Europejską, Parlament Europejski oraz państwa członkowskie mające na celu zapewnienie zdecydowanej i spójnej odpowiedzi na trwający już 5 lat kryzys gospodarczy i finansowy, poprzez

zreformowanie ram zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej; popiera działania skierowane na poprawienie nadzoru fiskalnego i wprowadzenie dyscypliny budżetowej w UE, takich jak: TSKZ, sześciopak i dwupak oraz mechanizmy monitorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej w UE, w szczególności w krajach strefy euro;

13. Uważa, że koordynacja polityk budżetowych i makroekonomicznych państw członkowskich oraz poprawa zarządzania gospodarczego w ramach semestru europejskiego powinny stanowić punkt odniesienia dla powiązanych narzędzi i mechanizmów; popiera nakreślone przez Komisję w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013 priorytety – dalsze prowadzenie zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych państw, ograniczenie zawirowań na rynku długu państwowego w celu przywrócenia stabilności finansowej i zdolności kapitałowej, wdrożenie reform strukturalnych, szczególnie na rynku pracy, co w efekcie podniesie konkurencyjność i zwiększy elastyczność cenową oraz zapewnienie skutecznej administracji publicznej; z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Rady w sprawach krajowych programów reform 2013; wzywa Komisję do dostosowania zaleceń do szczególnych potrzeb i sytuacji państw członkowskich, a państwa członkowskie do realizowania krajowego programu reform; oczekuje na przedstawienie w listopadzie 2013r. rocznej analizy wzrostu 2014;
14. Z zadowoleniem przyjmuje raport przewodniczącego Rady Europejskiej „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” z 2012 roku; uważa, że raport dostarcza właściwych i bardzo przydatnych wskazówek co do kolejnych etapów rozwoju UGW; sądzi, że UE w dużym stopniu wywiązała się z harmonogramu działań opisanych w raporcie i jeśli właściwe polityki zostaną wdrożone, by zapewnić stabilność budżetową i zerwać powiązania między bankami a rządami (etap 1) Unia Europejska będzie w stanie podążać w kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej i zakończyć prace nad zintegrowanymi ramami finansowymi oraz propagować solidne polityki strukturalne (etap 2), a także poprawić odporność UGW dzięki utworzeniu mechanizmu amortyzacji wstrząsów na szczeblu centralnym (etap3);
15. Ponownie podkreśla, że pogłębienie UGW i wzmocnienie zarządzania gospodarczego w Unii musi iść w parze ze sprawnymi mechanizmami zapewniającymi legitymację demokratyczną i odpowiedzialność; sądzi, że parlamenty narodowe powinny odgrywać istotniejszą rolę w cyklu semestru europejskiego, a szczególnie przy ocenie planu reform przygotowywanych przez poszczególne rządy zanim zostanie on przedstawiony Komisji; ponownie zaznacza, że zgodnie z art. 16 TSKZ, będącego obecnie umową międzyrządową, należy podjąć konieczne kroki w celu wdrożenia głównych założeń tego traktatu do porządku prawnego UE w czasie 5 lat od jego wejścia w życie;

Unia bankowa i integracja finansowa w UE

16. Zwraca uwagę, że trwający kryzys finansowy ujawnił znaczne luki w rozporządzeniach finansowych, silne współzależności i efekt rozlania (*spill-over*) w systemie finansowym UE, oraz wykazał niewydolność kontroli ostrożnościowych krajowych organów nadzorczych;
17. Z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie dyrektywy w sprawie wymogów ostrożnościowych, która ma na celu wzmocnienie odporności sektora finansowego UE, zgodnie z porozumieniem Bazylea III;
18. Z zadowoleniem przyjmuje porozumienie między instytucjami UE w sprawie ustanowienia jednolitego mechanizmu nadzorczego i oczekuje jego wejścia w życie w 2014 roku; czeka na rozpoczęcie negocjacji pomiędzy Parlamentem Europejskim i Radą w kwestii jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Single Resolution Mechanism – SRM) i żywi nadzieję, że zostaną one zakończone w obecnej kadencji Parlamentu Europejskiego; zwraca uwagę, że oprócz jednolitego mechanizmu nadzorczego i mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przyszłości powinien zostać ustanowiony trzeci filar unii bankowej – wspólny system gwarancji depozytów.